

Серия: Благовещение
Тема: Пътя на славата

Матей 20:17-23

Дата:20/03 /2016г.

ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА

гр.Варна;
Бул.”Сливница 98/100

1. УВОД-

Тази седмица в Петък 25ти се празнува един голям Християнски празник- Благовещение. Благовещение се свързва с идването на Благата вест за предстоящото идване на Спасителя-Месията. Арахангел Гавраил, донася вестта на младото момиче Мария, че чрез нея ще дойде Исус.

Небесния посланик носи вестта, че Царя идва. Мъдреците идват за да се поклонят на Царя. Ирод преследва и иска да отнеме живота на Царя.

Пр. Когато започнах пастируването си, отидох на посещение в един дом. Там видях и чух за нуждите, проблемите и нищетата. На излизане извадих пари и ги оставих на масата. В следващата седмици и недели, в лицето на тези хора виждах приятели, внимателни и усмихнати. След няколко седмици отидох отново да ги видя. Отново чух за нуждите им, но не исках нашите взаимоотношения да са основани на оплакване и даване на пари, затова макар дълбоко в себе си да исках отново да им помогна, се въздържах. В следващите седмици нещата се обърнаха и в лицата на тези хора аз не видях усмивки, приятелство и внимание. Напротив, видях едни сърдити и троснати хора. Това доста ме наскърби. Значи, тези хора не ме обичат заради мен, а заради това което получават от мен. Това не е искрено и истинско! Такава любов е

фалшива и обвързана с даване и получаване.

За съжаление има вярващи, които са базирали взаимоотношенията си с Бога именно, на такава основа: Аз обичам Бога, аз ще служа на Бога, защото Той ми снабдява нуждите. Защото Той ми дава. Ако спре да ми дава, аз ще преосмисля веднага отношенията си с Него.

Боже дай ми работа. Боже обичам те, защото ми даде хубава работа. Сега внимавай да не ми я вземеш! И не се сърди, че не мога да давам за Теб. Много съм зает с новата си работа. Ти няма и какво да се сърдиш- нали Ти ми я даде.

Сега можете да си представите как Бог се чувства, когато ние Му служим, само когато Той ни благославя, пази и снабдява.

Можеш ли да приемеш Бог и да служиш на Бог, дори когато Той не ти отговаря на молбата и не ти дава желаното?

Видял съм майки, които след като Бог им взел най-скъпото, те изпадат в гняв против Бога и спират да идват на църква, за да Го накажат.

Видял съм майки, които са намерили Бога и вярата, след като Бог им е взел най-скъпото.

Видял съм и майки, които въпреки тежката загуба, въпреки сърдечната си

болка, не спират да служат на Бога. Не спират да Го обичат и да Му служат.

Много е лесно да служим на Бога, когато Той ни дава. Но ако му служим за да ни дава, тогава в момента в който Той спре да ни дава, ние се отвърщаме от Него и служението ни може лесно да се обърне в гняв спрямо Бога. Нека не забравяме думите на Йов:

Йов 2:10 ... Що! доброто ли да приемаме от Бога, и да не приемаме и злото? Във всичко това Йов не съгреши с устните си.

2. ИЗЛОЖЕНИЕ-

В текста който прочетохме ни се разказва за една майка. Тя идва в един твърде сублимен момент:

Исус говори в 18 и 19 стихове, как отивайки в Ерусалим там Го чакат неприятни неща:

Той трябва да бъде ПРЕДАДЕН- предаден от своите като Юда. Предаден от мнозинството-учениците се пръскат. Само малък брой хора остават с него до кръста.

Той трябваше да бъде ОСЪДЕН- Съдията на света, трябваше да преживее да бъде осъден на смърт от тези, заради които беше дошъл. Подведени от свещениците, цял Ерусалим викаше : Разпни Го! Тези за които Исус плака, те искаха смъртта Му.

Той трябваше да бъде ПОРУГАН- Това е много унижително. Тези които вчера те издигат и възхваляват като Цар, днес те третират като

престъпник. Обществото лесно мени настроението си. Днес може да те боготворят, а утре да те демонизират.

Пр. Аз съм ви разказвал, че в детинството си съм бил постоянно обект на подигравки и ругатни поради това, че съм син на пастир и че от малък съм в църква. Раните от такива ругатни не са плитки и не зарастват лесно. Особено когато ругатните не са основателни и са несправедливи.

Исус не беше имунизиран срещу ругатни. Те Го нараняваха.

Той трябваше да бъде и БИТ: Исус беше предаден на професионални биячи-римляните. Те имаха знанията, инструментите и уменията да изтезават така, че да намразиш факта, че си жив.

Той трябваше да бъде РАЗПЪНАТ: да трябваше да умре със смъртта на престъпниците. Онази смърт за които елита се гнусеше да гледа или дори да говори.

Пр. Сега представете си, че пастира е събрал църквата и пред тях със прескърбие им разказва, как поради здравословни причини, трябва скоро да ги остави. Как му предстоят операции, терапии, изследвания, които по всяка вероятност ще приключат със смърт. Той изплаква душата си пред църквата си и в този момент става една майка и пита:

Пасторе, а преди да си отидеш, можеш ли да се разпoredиш този мой син да бъде

назначен при вас на работа на по-висока от минималната заплата?

Точно такава една траги-комедия се беше разиграла в онзи ден:

Майка води двамата си синове и прекъсва Исус: Може ли? Може ли да питам нещо?

Може, питай!

-Аз така, докато Ти се оплакваш, може ли да те помоля за една бърза услуга, и ще те оставя да продължиш.

Макар че аз иронизирам нейното поведение, и нейната неадекватност, ние четем в стих 20 две неща:

-тя приближаваше към Исус

-тя Му се кланяше

Виждате ли? Тази майка, не се подиграваше на Исус. Аз и се възхищавам, че макар и „като слон в стъкларски магазин”, тя идваше при Исус и като Му се кланяше дойде да иска за децата си. Искам да видим две важни неща:

1- Майка която иска от Бога за децата си без правилна мотивация.

В случая беше майката на братя Заведееви – сестра Саломия. Тя беше вътрешна от кръга на Исусовите приятели. В този случай нейната мотивация беше чисто човешка. Тя виждаше, че тук се говори за слава и престоли. Тя чуваше, че за Исус се говори като за Израйлев цар. Тя искаше да уреди синовете си. Поради тази причина, тя беше осъдена и от учениците тогава, и от богословите тълкователи днес.

Но преди да отидем твърде далеч в осъждането си, нека погледнем към себе си.

Пр.Аз няма да забравя как моята майка често безпокоеше Бога с непрекъснатите си молитви за моето бъдеще. Понякога имах чувството, че тя буквално ми уреждаше живота пред Бога от ден за ден.

И няма нищо лошо в това. Аз бих насърчил всяка майка да нахалства пред Бога за бъдещето на детето си. Моли се за детството му. Моли се за юношеството му. Моли се за младежките му години-училище, университет. Моли се за човека с когото да създаде семейство. Моли се за работата му. Моли се децата му. Моли се, моли се, моли се. Няма нищо лошо и срамно една майка да иска от Бога благословения и добро за децата си.

Но тук можем да се увлечем и както Саломия да допуснем грешка в подхода. Ние често просим водени от чисто човешки мотиви. А какво казват тези мотиви? Да е добре на детето ми! Затова и молитвите ни често са чисто (бих казал) комерсиални.

Боже помогни му/и да успее да завъши!
Защо? За да не работи като мен.

Боже помогни му/и да създаде семейство!
Защо? За да се радвам на внуци!

Боже помогни да си намери работа! Защо?
За да имат пари, а не като мен да броя последни стотинки!

И тук искам да ви дам един друг пример от Словото:

2- Майка която иска от Бога, с правилна мотивация.

1Царе 1:11 А направи обрек, казвайки: Господи на Силите, ако наистина погледнеш благосклонно към скръбта на слугинята Си, и ме спомниш, и не забравиш слугинята Си, но дадеш на слугинята Си мъжко дете, то **ще го дам Господу за през всичките дни на живота му, и бръснач няма да мине през главата му.**

Това е Анна, майката на Самуил. И нея не я харесаха защото Илии я взе за пияна. Тя искаше от Бога, като мотивацията и беше: ако Бог и даде момче, то тогава тя ще го даде на Господа за да му служи за цял живот.

Какво ще кажете?

Искам, за да дам! Искам за да може Царството Божие да просперира! Искам за да служа с полученото на Бога.

Ние толкова често и толкова лесно забравяме, че целта с която Бог ни е сътворил е да славим Него. Сътворени за Негова Слава. Затова трябва да помним, че Той е все още силно заинтересован за Своята Слава.

И тук въпроса опира до всички нас. С каква мотивация ти искаш, това което искаш от Бога? Дали твоята мотивация, впечатлява и дори мотивира Бога, да отговори на молитвата ти? Кога твоята молитва и молба, ще звучат интересно в ушите на Бог? Твоите молитви ще звучат така, когато ти искайки от Бога, винаги си задаваш въпроса: **защо Бог би искал да удовлетвори молбата ми?**

Искай така, че Бог да се прослави в живота – твоя и на децата ти и ще видиш как процента на отговорите на молитвите ще скочи рязко.

Яков обвинява вярващите, че просят зле:

Jas 4:3 Просите и не получавате, защото зле просите, за да иждивявате в сладите си. **4:4** Прелюлбодейци! не знаете ли, че приятелството със света е вражда против Бога? И тъй който иска да бъде приятел на света, става враг на Бога. **4:5** Или мислите, че без нужда казва писанието, че **Бог и до завист ревнува за духа, който е турил да живее в нас?**

Бог ревнува за това което ни дава!

Тук искам да помислим върху отговора на Исус към жената и синовете и, когато чува тяхната молба:

Не Знаете Какво Искате!!!

Ние днес бихме отговорили на Исус:

Кой аз ли не зная какво искам? Ти ми дай и не ме питай знам ли или не!?

И все пак Исус стои и пред нас, когато искаме от Отец в Неговото Име.

Не знаеш какво искаш?- ти казва Той.

Пр. аз често виждам това у вярващите. Те идват с желанията си и исквете си при Бога. Бог отговаря на молитвите им и от там нататък, тези християни се заиграват без да се питат как да се отблагодаря на Бога за подаръка?

Бог е щедър, но не обича да пилее богатата си, без цел и без дългосрочна инвестиция.

Ако Той на тази Земя ни дава от богатата си- работа, пари, имот, коли, лозя, вили и др. Той винаги е внимателен, защото в същия

момент идва Дявола и започва да ни клевети, че ... Го обичаме, че Го почитаме, че Го хвалим и т.н., само защото имаме изгода от Него. Той (Дявола) постоянно натяква на Бога, че това е елементарен пазарлък между Него и нас, а не вярност. От къде мога да твърдя това? ... От Йов разбира се.

Затова какво трябва да правим ние, за да попречим на Сатана така да ни черни пред Бога?

Не знаете какво искате!

Исус открива какво иска да каже :

Мат. 20:22 А Исус в отговор рече: **Не знаете какво искате.** Можете ли да пиете чашата, която Аз имам да пия? [и да се кръстите с кръщението с което Аз се кръщавам?]

Исус им казва:

Слушайте, вие искате слава, почит, власт ... добре. Няма лошо, стига да можеш да докажеш, че тези неща ще бъдат използвани както трябва. Как може това да се разбере? Като пиете „чашата“ и се кръстите с „кръщението“. Каква чаша? Какво кръщение?

Семейство Заведееви, се фокусираха върху престола и това им пречеше да видят чашата. Първо беше Чашата и след това идваше Престола. Това беше реда за Исус, това е реда и за нас.

Ние често искаме от Бога за себе си или за децата си, а Бог стои и ни гледа с питащ поглед: Знаеш ли какво искаш?

Знаеш, ли че когато Аз давам, (поради Сатана) съм длъжен да те проверя. Знаете ли, че проверката се състои в страдания, в които ти трябва да докажеш, че не инвестирам погрешно в теб!? Да докажеш, че Сатана не е прав за теб като твърди, че Ме обичаш заради подаръците!?

И тогава ще стане трудно. Факта, че Бог ни обича, не означава, че винаги ще е лесно, и винаги ще е добре. Дори напротив. Ние трябва да сме наясно, че преди Престола, имаме да изпием чаша и да се кръстим в кръщение.

Коя е „Чашата“?

Чашата на завета. Кой завет? Завета на страдания за Христос. Готов ли си да страдаш за вярата- предаване, осъждане, ругаене, бой, разпъване. Знаете ли- всяко едно от тези страдания, може да бъде тема на проповед.

Готов ли си да пиеш този „коктейл“? Да го пиеш дълго и болезнено?

Кое е „кръщението“?

Кръщението ние баптистите го свързваме с няколко неща:

-чистота- готов ли си да пазиш себе си и Името Християнин, чисто. С риск да загубиш в този живот! С риск да ти влязат в личното пространство! С Риск да ти отнемат комфорта! И т.н. Всичко това само за да отговаряш на Божието очакване „Бъдете святи!“

-идентичност- кръщението ни причислява към една общност, едно семейство- ЦЪРКВАТА. Църквата днес е олекнала, но това е поради

хората които твърдят, че са от и в църквата. Християнин означава, че ние познаваме Христос. Не че знаем за Него, а Го познаваме лично, дори сме негов род. Исус го каза:

Мат 12:47 И някой си Му рече: Ето, майка Ти и братята Ти стоят вън и искат да Ти говорят. **12:48** А той в отговор рече на този, който Му каза това: Коя е майка Ми? И кои са братята Ми? **12:49** И като простря ръка към учениците Си рече: Ето майка Ми братята Ми! **12:50** **Защото, който върши волята на Отца Ми, Който е на небесата, той ми е брат и сестра и майка.**

Всеки който гледа на нас, ще вижда роднини на Исус. Как ще се чувстваш ако брат ти или сестра ти са нечистоплътни, държат се глупаво, изказват се елементарно, делата им са криминални? Караме ли Исус да се срамува от нас, като Негови братя и сестри?

Кръщението е задължение да не zlepоставяш семейството.

-погребване- смърт. Да умираш не е лесно и приятно. Павел казва на Коринтяните:

1Кор 15:31 Братя, с похвалата, с която се гордея за вас в Христа Исуса нашия Господ, **аз всеки ден умирам.**

С кръщението си ние се ангажираме да умираме всеки ден към света и да оживяваме всеки ден към Бога. Всеки ден да се отричаш от греха, похотите, удобствата, удоволствията, за да служиш на Христа.

Само си помислете, колко често и какви ли не са оправданията на вярващите всяка седмица да избягаме:

от служение на Бога- четене на Слово, молитва, благовестие,

от общение в Тялото- Църквата-
молитвени, домашни групи, изучавания,
инициативи

Можем ли правилно да приоритезираме в
живота си между духовното и ежедневното.
Имаме ли тази чувствителност, че когато
избираме между Служба на Бога и служба на
себе си, децата си, домът си, на първо място
трябва да е Бог. Разбираме ли че размествайки
нещата и поставяйки Бог на второ или трето
място ние си предизвикваме негодуванието Му.

МОЖЕМ

Когато ти и аз сме тръгнали в този път, Бог
ни е попитал:

Знаеш ли какво искаш?

Той още ни е попитал:

Можеш ли да пиеш „чашата“ и да се
кръстиш в „кръщението“?

Ние сме казали „МОЖЕМ“

Можеби , когато си казвал на Бога „МОГА!“,
ти не си имал идея с какво се захващаш!

Когато сем. Заведееви казаха
„Можем“ (ст.22), те нямаха представа какво
казват. Интересно е, че Исус потвърди, а не
отказа тяхното твърдение, че могат да пият от
чашата и да се кръстят с кръщението. Защо?

Дали наистина те можеха?- Да!

Как те можеха?- Чрез благодат!

Можеби ти в момента пиеш горчивата
чаша. Можеби ти в момента викаш с надежда
към небето за помощ. Можеби те сега се питаш:

Къде е господ да ми помогне? Можеби гледаш към другите и си казваш- На него Бог му помогна, от мен се крие!?

Може твоята горчива чаша да е в семейство ти.

Може да е на работа ти

Може да е в училище

Може да е от децата ти

Може да е от роднините ти

Какво да правя? Как да се моля? Кога ще свърши!?

Ще ти припомня, Павел:

Три пъти исках от Господа да премахне тръна в плътта ми, но Той ми каза:

„Стига ти Моята Благодат”

Благодатта не маха болката. Тя дава сили да преминеш през нея без да се откажеш. Без да паднеш безвъзвратно. Без да умреш.

Благодатта ти дава мъдрост и сили когато страдаш да хвалиш Бога!

Когато плачеш да можеш да пееш през сълзи.

Когато си предаден, отхвърлен, обвинен без причина, да намериш сили да се радваш.

Когато си изкушен, да можеш без колебание да направиш правилния избор, защото Бог за теб стои преди удоволствията, забавленията и компромисите.

Можеш ли да кажеш на себе си:

Стига ми Божията благодат!

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-

И така в заключение:

Днес провери на какво е базирана твоята любов към Бога? На това, че Той те е спасил като е дал най-скъпото от Себе си за теб- Своя Син Исус Христос

Или

На това че когато се молиш (понякога настоятелно) Той отговаря на твоите молитви и ти дава исканото.

Кажи на човека до теб: *Готов съм да обичам Исус дори Той да спре да ми дава исканото!*

Готов ли си преди да мислиш за награда и за слава, да приемеш, че трябва да пиеш една голяма чаша пълна с житейски горчилки. Ако е така, кажи на човека до теб:

Готов съм заради Исус да приема Божия план за мен!

Накрая, можеш ли да се успокоиш, насърчиш и зарадваш поради факта, че Бог ти осигурява БЛАГОДАТ за да се справиш дори да боли, да е тежко, опасно или каквото и да е друго.

Ако е така кажи на седящия до теб:

Всичко ще съдейства за наше добро, щом любим Бога и Той е на първо място за нас!